

lande i almindelighed og i Ghana i særdeleshed var forløbet meget langsomt. Grunden til, at man endnu ikke havde kunnet fuldføre en strategi for 2. udviklingstår, var snarere politisk-økonomisk „hængedynd“ end mangel på politisk vilje. Asanto fremhævede de små udviklede landes positive indsats. Hovedgrunden til at man ikke inden for UNCTAD havde kunnet færdigudarbejde bidraget til strategien var uenighed om, i hvilket omfang de deltagende lande skulle forpligte sig.

Såvel de *afro-asiatiske* som de *latinamerikanske* landes indlæg var i det store og hele præget af en moderat holdning. Det var tydeligt, at de i almindelighed ikke ønskede en konfrontation med de industrialiserede lande under 24. generalforsamling om udformningen af en udviklingsstrategi for 2. udviklingstår.

II. Resolutionerne.

1. *Colombia* fremlagde uden forudgående konsultationer inden for den afro-asiatiske eller den latinamerikanske gruppe et særdeles vidtgående resolutionsforslag, som havde karakter af en egentlig strategi for 2. udviklingstår.

Forslaget var præmaturligt og vandt ikke støtte under debatten i udvalget, hvorefter det blev trukket tilbage under den udtrykkelige forudsætning, at det blev indføjet i udvalgets beretning til plenarforsamlingen med en tilføjelse om, at generalsekretæren ville videresende det til det forberedende udvalg, hvilket accepteredes af generalforsamlingen.

2. Omfattende underhåndsförhandlinger mellem repræsentanter for de vestlige lande og udviklingslandene var nødvendige, før der kunne opnås enighed om forelæggelsen af en tekst, der kunne forventes at samle bred tilslutning i udvalget.

Såvel fra udviklingslandenes som fra de vestlige landes side blev der udvist en betydelig kompromisvilje, idet bestræbelserne rettedes mod en sådan udformning af teksten, at det fortsatte forberedende arbejde med udformningen af strategi ikke præjudiceredes.

Tunesien fremlagde herefter på vegne af et stort antal *afro-asiatiske* og latinameri-

kanske lande, *Frankrig, Italien, Holland og Belgien* samt de *nordiske* lande et resolutionsforslag vedrørende andet udviklingstår.

Blandt de vigtigste bestemmelser i tekstens præambulære del kan nævnes, at generalforsamlingen i henhold til *paragraf 4* genkalder sig *Algier-charteret* især anden del, „Programme of Action“, der af udviklingslandene betragtes som et vigtigt led i strategien for andet udviklingstår; *paragraf 8* anerkender, at hovedansvaret for den økonomiske udvikling i udviklingslandene bæres af disse, og at en øget mobilisering og mere effektiv udnyttelse af de hjemlige ressourcer med henblik på en øget vækstrate kræver effektiv international handling. *Paragraf 9* forudsætter at et frugtbart resultat af den internationale udviklingsstrategi vil afhænge af at såvel de udviklede lande som udviklingslandene forpligter sig til vedtagelse af specifikke politiske forholdsregler med henblik på gennemførelse af strategien.

1. Generalforsamlingen *udtrykker* ifølge forslaget operative del bekymring over, at det endnu ikke har været muligt for det forberedende udvalg at udarbejde et foreløbigt udkast til udviklingsstrategien, jfr. res. 2411 (XXIII);
2. *bemærker sig*, at det hidtil har været muligt at opnå enighed om visse nærmere angivne punkter, således hvad hovedkomponenterne i strategien bør gå ud på;
3. *bemærker sig* med bekymring manglen på fremskridt vedrørende opnåelse af enighed om de politiske foranstaltninger, der skal træffes til opfyldelsen af årtiets målsætninger, hvilket er af afgørende betydning for formuleringen af strategien;
4. *opfordrer* regeringer til at tage politiske beslutninger angående vedtagelsen af specifikke og konkrete foranstaltninger med henblik på den succesrige fuldførelse af forberedelsen og gennemførelsen af den internationale udviklingsstrategi;
5. *anerkender*, at der er et påtrængende behov for integration af sociale og økonomiske mål og midler i den proces, hvorved strategien for andet udviklingstår formuleres;